

Læs eventyret *Hvordan ællingen lærte at svømme*, og besvar spørgsmålene ud fra tekstens indhold. Sæt kryds ud for de rigtige svar. Der er kun ét rigtigt svar til hvert spørgsmål.

Hvordan ællingen lærte at svømme

Jesper Rugård Jensen

Det var blevet sommer.

Ællingen var næsten lige kommet ud af sit æg.

Den sad i haven og så solen stå op.

"Uh, i går var det varmt, så i dag bliver det sikkert også varmt," tænkte den ved sig selv og sukkede.

Ællingen var ikke særlig glad for den megen varme. Den svedte, og den svedte og gispede og pustede. Og hver gang den tænkte: "Nu kan det ikke blive varmere," steg solen et lille stykke længere op på himlen og blev større og større.

Og som den gled op på himlen, blev det varmere og varmere.

Til sidst tænkte ællingen, at nu var det nok.

"Jeg må finde et sted, hvor solen ikke kommer. For der hvor solen ikke er, der er sikkert ikke så varmt."

Lige ved siden af ællingen stod der et træ.

"Måske kan solen ikke finde mig, hvis jeg sætter mig bag træet."

Ællingen satte sig i skyggen bag træet og glædede sig over, at det ikke var så varmt.

"Ah," tænkte den og strakte sine svømmefødder. "Her er behageligt at være."

Ællingen døsede lidt, men lige pludselig var solen der igen.

"Th, den følger efter mig," tænkte ællingen og så sig om.

Henne ved huset var døren blevet åbnet.

"Måske kan solen ikke komme derind," tænkte ællingen og gik hen imod døren.

Den gik op ad trappen og ind i entreen og ind i et lille rum, hvor der var helt mørkt.

Vinden blæste døren i, og nu sad ællingen i mørket og køligheden. Den sad lidt og ventede, og hvert øjeblik troede den, at solen kom. Efter et godt stykke tid blev den mere rolig og satte sig bedre til rette. Den strakte sine svømmefødder.

"Ah," tænkte den. "Her kommer solen altså ikke."

Pludselig blev døren åbnet med et ryk, og lyset i loftet tændt.

"Th," tænkte den lille ælling, "solen følger altså efter mig."

Den løb ud af døren og ned ad trappen.

Den løb ud ad havegangen og ud på vejen.

Den løb ned ad vejen, indtil den kom til søen.

Solen var stadig meget varm. Den stod lige over ællingen og skinnede, så ællingen blev helt rundtosset af den megen varme.

Ællingen så på planterne i vandet og fiskene, der svømmede rundt neden under vandet. Fiskene slog dovent med deres haler og kiggede op på ællingen, mens de lod bobler glide ud af munden. Fiskene nød åbenbart at være under vandet.

"Der ser køligt ud," tænkte den, "måske skulle jeg gå ned under vandet til fiskene."

Den tog et skridt ud i søen og fik fødderne under vand.

Det var meget koldere i vandet end på jorden under solen.

Ællingen gik længere ud, men den kunne ikke komme helt ned under vandet.

Den flød ovenpå og pjaskede fortvivlet med sine svømmefødder. I stedet for at komme nedad kom den frem. Den kom længere og længere væk fra land.

Lige med et opdagede den, at den svømmede.

"Jeg svømmer," tænkte den, "og vandet køler så dejligt, selvom det kun er på maven."

Ællingen blev i søen hele dagen og svømmede rundt fra den ene side til den anden. Mens den svømmede, nød den det kølige vand mod maven og benene. Den glemte ikke helt solen, men det var meget bedre end at gå rundt på land. Meget bedre end at gå og svede ved jorden.

Så nu svømmer ællingen hver sommer rundt i søen og bliver dejlig kold på maven.

Men den har ikke glemt, at den gerne vil ned på bunden af søen.

Nogle gange kan man se den forsøge på det, når den har hovedet under vandet og fødderne over.

Der ligger den så og spjætter og prøver at komme ned under vandet og blive kølet af over hele kroppen.

Fyldepennen, 2004.

1 Da solen skinner og giver ællingen varme,

- ☐ føler den sig godt tilpas
- ☐ lægger den ikke mærke til det
- ☐ generer varmen den
- ☐ lægger den sig og nyder solen

2 Ællingen begynder efter lidt tid

- ☐ at søge efter vand
- ☐ at søge efter kølige steder
- ☐ at lede efter sin familie
- ☐ at baske med vingerne

3 Det første kølige sted, ællingen finder, er

- ☐ i skyggen bag træet
- ☐ i vandet hos fiskene
- ☐ i et lille rum i huset
- ☐ under de store skræppeblade

4 Da solen igen varmer ællingen, tror den, at solen

- ☐ driller den
- ☐ følger efter den
- ☐ leger med den
- ☐ brænder den

5 Når ællingen prøver at komme ned under vandet, er det, fordi den

- ☐ tror, at den er en fisk
- ☐ vil lege med sit spejlbillede
- ☐ vil afkøles over hele kroppen
- ☐ vil spise vandplanter

6 Ællingen lærer at svømme

- ☐ af sin mor
- ☐ af sig selv
- ☐ af de andre ællinger
- ☐ af den gamle svane

7 Det, der driver ællingen til at lære at svømme, er

- ☐ sult
- ☐ legesyge
- ☐ forfængelighed
- ☐ tilfældighed

8 Når man ser ællinger svømme rundt i vandet, fortæller eventyret, at

- ☐ de er bange for hunde og katte
- ☐ de vil afkøles på maven
- ☐ de tror, at de er fisk
- ☐ de vil gemme sig for solen

9 I eventyret snakker ællingen mest med

- ☐ solen
- ☐ sig selv
- ☐ andre ællinger
- ☐ fiskene i søen